

A BIZOTTSÁG 1998/2006/EK RENDELETE

(2006. december 15.)

a Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 2. cikkére,

kihirdetve e rendelet tervezetét ⁽²⁾,

az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) A 994/98/EK rendelet felhatalmazza a Bizottságot, hogy rendeletben állapítsa meg azt a küszöbértéket, amely alatt a támogatási intézkedéseket úgy kell tekinteni, hogy azok nem felelnek meg a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak, és ezért nem tartoznak a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési eljárás alá.

(2) A Bizottság alkalmazta a Szerződés 87. és 88. cikkét, és számos határozatban külön tisztázta a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett támogatás fogalmát. A Bizottság kezdetben az állami támogatásra vonatkozó csekély összegű (*de minimis*) szabályról ⁽³⁾ szóló értesítésben és azt követően az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendeletben ⁽⁴⁾ kifejtette azon csekély összegű (*de minimis*) felső határral kapcsolatos álláspontját, amely alatt a 87. cikk (1) bekezdését nem kell alkalmazni. Az említett rendelet alkalmazása során nyert tapasztalatok fényében – tekintettel az infláció, illetve a bruttó hazai termék Közösségen belüli alakulására – szükséges a 69/2001/EK rendeletben meghatározott feltételek némelyikének felülvizsgálata és azon rendelet helyettesítése.

(3) Tekintettel a mezőgazdasági termékek elsődleges termelésének ágazatára, a halászati és akvakultúra ágazatokra vonatkozó speciális szabályokat és a kockázatot, hogy ezen ágazatokban az e rendeletben meghatározottnál kisebb összegű támogatások is megfelelhetnek a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak, e rendelet nem vonatkozik ezen ágazatokra. A szállítási ágazat fejlődése miatt, különösen pedig azt követően, hogy számos szállítási tevékenység liberalizációja után szerkezetátalakításra került sor, már nem helyénvaló, hogy a közlekedési ágazatot kizárják a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokról szóló rendelet hatálya alól. E rendelet hatályát tehát ki kell terjeszteni a szállítási ágazat egészére. Az általános csekély összegű (*de minimis*) felső határt azonban ki kell igazítani annak érdekében, hogy figyelembe vegye a közúti áru fuvarozási és a személyszállítási ágazatban tevékeny vállalkozások kis méretét. Ugyanezen okok miatt, továbbá tekintettel az ágazatban fennálló túlkínálatra, valamint a közutak túlterheltségére és a teherszállításra vonatkozó közlekedéspolitikai célkitűzéseire, a teherszállító járműveknek a kereskedelmi fuvarozás terén működő vállalkozások általi megvásárolására nyújtott támogatást ki kell zárni. Ez nem vonja kétségbe a Bizottság – e rendeleten kívül más közösségi szabályokban követett – azon megközelítését, mely szerint az állami támogatások tekintetében pártolja a tisztább és környezetbarátabb járműveket. Tekintettel a szénipar részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. július 23-i 1407/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾, e rendelet nem alkalmazandó a szénágazatra.

(4) Tekintettel egyrészt a mezőgazdasági termékek, és másrészt a nem mezőgazdasági termékek feldolgozása és marketingje közötti hasonlóságokra, e rendelet mindamellett a mezőgazdasági termékek feldolgozására és marketingjére alkalmazandó, feltéve, hogy teljesülnek bizonyos feltételek. Sem a termék első eladásához szükséges, gazdaságon belül végzett tevékenységek, mint például gabonafélék betakarítása, vágása, cséplése, tojások csomagolása stb., sem pedig a viszonteladóknak és feldolgozóknak történő első eladás ebből a szempontból nem tekinthető feldolgozásnak vagy marketingnek. E rendelet hatályba lépésétől a mezőgazdasági termékek feldolgozásával vagy marketingjével foglalkozó vállalkozásoknak nyújtott támogatás a továbbiakban nem tartozik a mezőgazdasági és halászati ágazatban az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2004. október 6-i 1860/2004/EK bizottsági rendelet ⁽⁶⁾ hatálya alá. Az 1860/2004/EK rendeletet tehát ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ HL L 142., 1998.5.14., 1. o.

⁽²⁾ HL C 137., 2006.6.10., 4. o.

⁽³⁾ HL C 68., 1996.3.6., 9. o.

⁽⁴⁾ HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

⁽⁵⁾ HL L 205., 2002.8.2., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 325., 2004.10.28., 4. o.

- (5) Az Európai Közösségek Bírósága megállapította, hogy ha a Közösség jogszabályt alkotott a mezőgazdaság egy adott ágazatában a piac közös szervezéséről, a tagállamoknak tartózkodniuk kell minden olyan intézkedéstől, amely ezt sértheti vagy alóla kivételeket teremthet. Ennél az oknál fogva a rendelet nem alkalmazható olyan támogatásra, amelynek összege a piacon beszerzett vagy forgalmazott termékek ára vagy mennyisége alapján kerül rögzítésre. Olyan csekély összegű (*de minimis*) támogatásra sem alkalmazható, amely az elsődleges termelőkkel való megosztási kötelezettséghez kapcsolódik.
- (6) E rendelet nem alkalmazható a csekély összegű (*de minimis*) exporttámogatásokra, illetve az importtermékekkel szemben a belföldi termékeket előnyben részesítő csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra. Különösen nem alkalmazható más országokban lévő értékesítési hálózat kialakításához és működtetéséhez nyújtott támogatás finanszírozására. A kereskedelmi vásárokon való részvétel, illetve egy új, vagy már meglévő terméknek egy új piacra történő bevezetéséhez szükséges tanulmányok vagy tanácsadói szolgáltatások költségeire adott támogatások általában nem jelentenek exporttámogatást.
- (7) E rendelet nem alkalmazandó a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás⁽¹⁾ értelmében vett nehéz helyzetben lévő vállalkozásokra, tekintettel azokra a nehézségekre, amelyek az ilyen típusú vállalkozásoknak nyújtott támogatás bruttó támogatástartalmának meghatározásához kapcsolódnak.
- (8) A Bizottság tapasztalatainak figyelembevételével megállapítható, hogy bármely hároméves időszak során a 200 000 euro határt el nem érő támogatás nem befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet és/vagy nem torzíja a versenyt, illetve nem fenyeget annak torzításával, és ezért nem tartozik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése hatálya alá. A közúti szállításban működő vállalkozások tekintetében ezt a felső határt 100 000 euróban kell megállapítani
- (9) Az e célból figyelembe veendő évek az érintett tagállamban az adózási szempontból a vállalkozás által alkalmazott pénzügyi éveknél felelnek meg. Az érintett hároméves időszakot „gördülő” módszerrel kell értékelni, tehát minden egyes új csekély összegű (*de minimis*) támogatás odaítélésakor az érintett pénzügyi évben, valamint az előző két pénzügyi év alatt odaítélt csekély összegű (*de minimis*) támogatás teljes összegét kell figyelembe venni. E célból figyelembe kell venni az adott tagállam által nyújtott támogatást, még akkor is, ha azt részben vagy teljesen közösségi forrásokból finanszírozzák. A csekély összegű (*de minimis*) felső határt túllépő támogatás nem osztható fel több kisebb részre abból a célból, hogy a részek e rendelet hatálya alá tartozzanak.
- (10) A Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó támogatásokra vonatkozó elvekkel összhangban a csekély összegű (*de minimis*) támogatást akkor kell odaítélni tekinteni, amikor az alkalmazandó nemzeti jogrendszer értelmében a támogatás igénybevételének jogát a kedvezményezettre ruházzák.
- (11) A különböző közösségi szabályokban megszabott maximális támogatási intenzitások kijátszásának elkerülése érdekében a csekély összegű (*de minimis*) támogatás ugyanazon támogatható költségek tekintetében nem kumulálható állami támogatással, ha az ilyen jellegű kumuláció olyan támogatási intenzitást eredményezne, amely túllépi a csoportmentességi rendeletben vagy a Bizottság által elfogadott határozatban az egyes esetek meghatározott körülményeire vonatkozóan rögzített támogatási intenzitást.
- (12) Az átláthatóság, az egyenlő elbánás és a csekély összegű (*de minimis*) támogatásra vonatkozó felső határ helyes alkalmazása céljából célszerű, hogy valamennyi tagállam ugyanazt a számítási módszert alkalmazza. E számítás megkönnyítése érdekében és a csekély összegű (*de minimis*) támogatásra vonatkozó szabály alkalmazása jelenlegi gyakorlatának megfelelően a készpénzben nem megjelenő támogatási összegeket bruttó támogatási egyenértékre számolják át. A vissza nem térítendő támogatásokon kívüli transzparens típusú támogatások vagy a több részletben odaítélt juttatások vagy támogatások támogatástartalmának kiszámításakor az ilyen jellegű támogatás odaítélése idején érvényes piaci kamatlábat kell alkalmazni. Az állami támogatásra vonatkozó szabályok egységes, átlátható és egyszerű alkalmazása érdekében e rendelet alkalmazásában a piaci kamatláb tekintendő referencia rátának, amelyet a Bizottság objektív kritériumok alapján időszakosan rögzít, és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* vagy az interneten közzétesz. A nyújtott biztosítékok és a kedvezményezetthez kapcsolódó kockázatok miatt szükség lehet azonban arra, hogy a minimális rátát további bázispontokkal emeljék.
- (13) Az átláthatóság, az egyenlő bánásmód és a hatékony ellenőrzés céljából e rendelet csak átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra alkalmazandó. Egy támogatás abban az esetben átlátható, ha előzetesen pontosan kiszámítható a bruttó támogatástartalom anélkül, hogy kockázattérítést kellene végezni. Ilyen pontos számítás végezhető például a készpénz formájában nyújtott támogatások, kamattámogatások és a maximalizált összegű adókedvezmény vonatkozásában. A tőkeinjekciókból álló támogatás nem tekintendő csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, kivéve, ha az állami tőkeinjekció teljes összege alacsonyabb a csekély összegű (*de minimis*) felső határnál. A kockázati-tőke-befektetési intézkedésekből álló támogatás a kis- és

⁽¹⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

középvállalkozásokba történő kockázatitőke-befektetések előmozdítását célzó állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásban⁽¹⁾ előírtak alapján nem tekinthető átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, kivéve ha az érintett kockázati tőkebefektetési program minden egyes célvállalkozásnak csupán az adott csekély összegű (*de minimis*) felső határig nyújt tőkét. A hitelekkel álló támogatást átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásként kell kezelni, amennyiben a bruttó támogatástartalmat a támogatás odaítélésekor érvényes piaci kamatok alapján számították ki.

- (14) E rendelet nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy, a tagállam által elfogadott intézkedés a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében az e rendeletben nem említett egyéb indokok alapján nem tekinthető állami támogatásnak, például tőkeinjekció esetén, mivel az ilyen jellegű intézkedésről a piaci magánbefektető elve szerint döntöttek
- (15) Szükséges a jogbiztonság megteremtése olyan kezességvállalási programok esetében, amelyek nem befolyásolják a kereskedelmet, és nem torzítják a versenyt, valamint amelyekre vonatkozóan elegendő adat áll rendelkezésre a lehetséges hatások megbízható felméréséhez. Jelen rendelet ezért egy, az általános 200 000 euró összegű általános csekély összegű (*de minimis*) felső határt a kezességgel biztosított egyedi hitel teljes összegén alapuló speciális felső határral cseréli fel. Ezt a felső határt olyan módszer alapján helyénvaló kiszámolni, amely értékeli az életképes vállalkozásoknak nyújtott hitelek fedező kezességvállalási program támogatástartalmát. A módszer, valamint azok az adatok, amelyek alapján a kezességvállalásra vonatkozó speciális felső határt kiszámolják, kizárják az alkalmazási körükből azokat a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokat, amelyeket a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás említ. Ezért ezt a speciális felső határt sem a kezességvállalási programon kívül nyújtott ad hoc egyedi támogatásokra, sem a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott támogatásra, sem pedig az alapul szolgáló ügyletekre vonatkozó olyan – hitelnek nem számító – kezességvállalások, mint például a részvény-ügyletekre adott garanciák. A speciális felső határt azon tény alapján kell meghatározni, hogy – figyelembe véve a 13 %-os maximális kamatszintet (nettó nemfizetési hányad), amely a közösségi kezességvállalási programok tekintetében a legrosszabb esetet képviseli – az 1 500 000 EUR összegű garancia esetében úgy lehet tekinteni, hogy bruttó támogatástartalma azonos az általános csekély összegű (*de minimis*) felső határral. Ezt az összeget 750 000 euróra kell csökkenteni azon vállalkozások tekintetében, amelyek a közúti szállítás terén működnek. Csak az alapul szolgáló hitel 80 %-át lefedő garanciák tartoznak e speciális felső határ hatálya alá. A garanciában foglalt bruttó támogatástartalom értékelésére a tagállamok alkalmazhatnak olyan módszertant is, amelyet állami támogatásokról szóló bizottsági rendelet – mint például a Szerződés 87. és 88. cikkének a nemzeti regionális beruházási támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. október 24-i 1628/2006/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ – alapján történő bejelentése után a Bizottság

elfogadott, amennyiben a jóváhagyott módszertan kifejezetten a jelen rendelet alkalmazásával összefüggésben foglalkozik a kérdéses garanciák és alapul szolgáló tranzakciók típusaival.

- (16) A tagállam által tett bejelentést követően a Bizottság megvizsgálhatja, vajon a támogatási intézkedés, amely nem tartalmaz készpénztámogatást, kölcsönt, garanciát, tőkeinjekciót vagy kockázatitőke-befektetést, olyan bruttó támogatástartalomhoz vezet-e, amely nem lépi túl a csekély összegű (*de minimis*) felső határt, és ezért e rendelet rendelkezéseinek hatálya alá tartozhat.
- (17) A Bizottság feladata, hogy biztosítsa az állami támogatásra vonatkozó szabályok betartását, különös tekintettel a csekély összegű (*de minimis*) szabály alapján nyújtott támogatások e szabályoknak való megfelelésére. A Szerződés 10. cikkében megállapított együttműködési alapelvnek megfelelően a tagállamoknak e feladat megvalósítását a szükséges mechanizmus létrehozásával kell elősegíteniük annak érdekében, hogy a csekély összegű (*de minimis*) támogatásra vonatkozó szabály alapján az ugyanazon vállalkozásnak folyósított támogatás teljes összege három év viszonylatában ne haladja meg a 200 000 eurót. Ennek eléréséhez, amikor a csekély összegű (*de minimis*) támogatást odaítélik, a tagállamok e rendeletre hivatkozva tájékoztatják az érintett vállalkozást a támogatás összegéről és annak csekély összegű (*de minimis*) jellegéről. Ezen túlmenően a támogatás odaítélését megelőzően az érintett tagállamoknak nyilatkozatot kell kapniuk a vállalkozástól az érintett és az azt megelőző két pénzügyi év során odaítélt egyéb csekély összegű (*de minimis*) támogatásokról, és körültekintően ellenőrizniük kell, vajon az újabb csekély összegű (*de minimis*) támogatással nem lépik-e túl a csekély összegű (*de minimis*) támogatásra vonatkozó felső határt. Alternatív megoldásként lehetővé kell tenni, hogy a felső határ betartása egy központi nyilvántartáson keresztül is biztosítható legyen, illetve az Európai Beruházási Alap által felállított kezességvállalási programok esetében az intézmény maga hozhassa létre a kedvezményezettek jegyzékét és kérhesse a tagállamoktól, hogy tájékoztassák a kedvezményezetteket a kapott csekély összegű (*de minimis*) támogatásról.
- (18) A 69/2001/EK rendelet 2006. december 31-én hatályát veszti. Ezt a rendeletet 2007. január 1-jétől kell alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a 69/2001/EK rendelet nem terjedt ki a szállítási ágazatra, amely eddig nem részesült csekély összegű (*de minimis*) támogatásban; továbbá figyelembe véve azt is, hogy a mezőgazdasági termékek feldolgozása és forgalmazása ágazatában alkalmazandó csekély összegű (*de minimis*) támogatás összege nagyon korlátozott, valamint feltéve, hogy teljesülnek bizonyos feltételek, e rendeletet alkalmazni kell a hatályba lépését megelőzően odaítélt azon támogatásokra, amelyeket a szállítási ágazatban és a mezőgazdasági termékek feldolgozása és forgalmazása ágazatában tevékenykedő vállalkozásoknak nyújtottak. Ezen túlmenően e rendelet nem befolyásolja a 69/2001/EK rendelet értelmében annak alkalmazási időszakában nyújtott egyedi támogatásokat.

⁽¹⁾ HL C 194., 2006.8.18., 2. o.

⁽²⁾ HL L 302., 2006.11.1., 29. o.

- (19) Tekintettel a Bizottság tapasztalataira és különösen arra, hogy általában milyen gyakran szükséges felülvizsgálni az állami támogatási politikát, célszerű e rendelet alkalmazási idejét korlátozni. Amennyiben e rendelet meghosszabbítás nélkül hatályát veszti, az e rendelet hatálya alá tartozó csekély összegű (*de minimis*) támogatással kapcsolatosan egy hat hónapos átmeneti időszaknak kell a tagállamok rendelkezésére állnia,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

1. E rendeletet valamennyi ágazat vállalkozásai részére odaítélt támogatásra alkalmazni kell, a következők kivételével:

- a) a 104/2000/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó, halászathoz vagy akvakultúrához kapcsolódó tevékenységet végző vállalkozásoknak nyújtott támogatás;
- b) a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek elsődleges termelésével foglalkozó vállalkozásoknak nyújtott támogatás;
- c) a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek feldolgozásában és forgalmazásában tevékeny vállalkozásoknak nyújtott támogatás, az alábbi esetekben:
 - i) amennyiben a támogatás összege az elsődleges termelőktől beszerzett vagy az érintett vállalkozások által forgalmazott ilyen termékek ára vagy mennyisége alapján kerül rögzítésre,
 - ii) amennyiben a támogatás az elsődleges termelőknek történő teljes vagy részleges továbbítástól függ;
- d) harmadik országokba vagy tagállamokba irányuló exporttal kapcsolatos tevékenységek támogatása, nevezetesen az exportált mennyiségekhez közvetlenül kapcsolódó támogatás; értékesítési hálózat kialakításával és működtetésével vagy exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő egyéb folyó kiadásokkal kapcsolatos támogatás;
- e) az import áruk helyett hazai áru használatától függő támogatás;
- f) az 1407/2002/EK rendelet értelmében a szénágazatban tevékenységet folytató vállalkozásoknak nyújtott támogatás.
- g) a teherszállító járművek megvásárlására a kereskedelmi fuvarozás terén működő vállalkozások számára nyújtott támogatás;

- h) a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott támogatás.

2. E rendelet alkalmazásában:

- a) „mezőgazdasági termékek”: az EK-Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek, kivéve a halászati termékeket;
- b) „mezőgazdasági termékek feldolgozása”: mezőgazdasági terméken végrehajtott olyan művelet, amelynek eredményeképp ugyancsak mezőgazdasági termék jön létre, kivéve az állati vagy növényi termék első eladásához szükséges, gazdaságon belül történő előkészítő tevékenységeket;
- c) „mezőgazdasági termék marketingje”: eladás céljából történő birtoklás vagy bemutatás, eladási ajánlat, szállítás vagy bármely egyéb piacra jutást elősegítő tevékenység, kivéve az elsődleges termelő részéről a viszonteladóknak vagy feldolgozóknak történő első eladást, valamint a termék első eladását előkészítő tevékenységeket; az elsődleges termelő részéről a végső felhasználóknak történő eladást marketingnek kell tekinteni, amennyiben az e célra elkülönített helyiségekben történik.

2. cikk

Csekély összegű (*de minimis*) támogatás

1. Amennyiben a támogatással kapcsolatos rendelkezések megfelelnek ezen cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított feltételeknek, úgy azokat úgy kell tekinteni, hogy nem teljesítik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése valamennyi szempontját, és ezért nem tartoznak a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség alá.

2. Bármely három pénzügyi év időszakában bármely vállalkozás részére odaítélt csekély összegű (*de minimis*) támogatás összege nem haladhatja meg a 200 000 eurót. Bármely három pénzügyi év időszakában a közúti szállítás terén működő vállalkozás részére odaítélt csekély összegű (*de minimis*) támogatás összege nem haladhatja meg a 100 000 eurót. E felső határok a csekély összegű (*de minimis*) támogatás formájától és a kitűzött céltól függetlenül alkalmazandók, valamint tekintet nélkül arra, hogy a tagállam által biztosított támogatást teljesen vagy részben közösségi eredetű forrásokból finanszírozzák. Az időszakot az érintett tagállamban a vállalkozás által alkalmazott pénzügyi évekre hivatkozva kell meghatározni.

Amennyiben egy támogatási program keretében nyújtott támogatás teljes összege túllépi a felső határt, az esetben a támogatás összege nem mentesíthető e rendelet alapján még az említett felső határt meg nem haladó rész esetében sem. Ilyen esetben e támogatási intézkedés vonatkozásában nem igényelhető mentesítés e rendelet alapján sem annak odaítélésekor, sem pedig későbbi időpontban.

⁽¹⁾ HL L 17., 2000.1.21., 22. o.

3. A (2) bekezdésben meghatározott felső határt készpénzben odaítélt támogatásként kell kifejezni. Az összes használt számadatort bruttó számnak kell tekinteni, azaz bármely adózás vagy egyéb levonás előtti adatnak. Amennyiben a támogatást nem vissza nem térítendő támogatásként, hanem más formában nyújtják, a támogatás összege a bruttó támogatástartalomból lesz.

A több részletben fizetendő támogatást az odaítélése időpontjában érvényes értékére kell diszkontálni. A diszkontálás céljára és a bruttó támogatástartalom kiszámításához az odaítélése idején érvényes referencia rátát kell alkalmazni.

4. E rendelet csak olyan támogatásokra alkalmazandó, amelyekhez előzetesen pontosan kiszámítható a bruttó támogatástartalom anélkül, hogy kockázatértékelést kellene végezni („átlátható támogatás”), különösen:

- a) A hitelekkel álló támogatás átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásként kezelendő, amennyiben a bruttó támogatástartalmat a támogatás odaítélésekor érvényes piaci kamatok alapján számították ki.
- b) A tőkeinjekciókból álló támogatás nem tekintendő átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, kivéve, ha az állami tőkeinjekció teljes összege nem haladja meg a csekély összegű (*de minimis*) felső határt.
- c) A kockázati tőkebefektetési intézkedésekből álló támogatás nem tekintendő átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, kivéve ha az érintett kockázati tőkebefektetési program minden egyes célvállalkozásnak csupán az adott csekély összegű (*de minimis*) felső határig nyújt tőkét.
- d) A kezességvállalási program keretében a pénzügyi nehézségekkel nem küzdő kis- és középvállalkozásoknak nyújtott egyedi támogatás csak akkor kezelendő átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásként, ha az ilyen program keretében nyújtott, alapul szolgáló hitel garantált összege vállalkozásonként nem több 1 500 000 eurónál. A kezességvállalási program keretében a pénzügyi nehézségekkel nem küzdő, a közúti szállításban működő vállalkozásoknak nyújtott egyedi támogatás csak akkor kezelendő átlátható csekély összegű (*de minimis*) támogatásként, ha az ilyen program keretében nyújtott, alapjául szolgáló hitel garantált összege vállalkozásonként nem haladhatja meg a 750 000 eurót. Ha az alapul szolgáló hitel garantált összege csak e felső határ adott hányadát teszi ki, akkor a garancia bruttó támogatástartalma esetében úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott alkalmazandó felső határnak. A garancia nem lépheti túl az alapul szolgáló hitel 80 %-át. A kezességvállalási programok átláthatónak tekintendők, ha i) a program végrehajtását megelőzően a garanciák bruttó támogatástartalmának értékelésére használt módszertant a Bizottság elfogadta, miután e módszertant egy állami támogatásokról szóló bizottsági rendelet alapján bejelentették, és ii) a jóváhagyott módszertan kifejezetten a jelen rendelet alkalmazásával összefüggésben foglalkozik a kérdéses garanciák és alapul szolgáló tranzakciók típusaival.

5. Azonos támogatható költségek tekintetében a csekély összegű (*de minimis*) támogatás nem kumulálható állami támo-

gatással, ha az ilyen jellegű kumuláció olyan támogatási intenzitást eredményezne, amely túllépi a csoportmentességi rendeletben vagy a Bizottság által elfogadott határozatban az egyes esetek meghatározott körülményeire vonatkozóan rögzített támogatási intenzitást.

3. cikk

Ellenőrzés

1. Amennyiben egy tagállam csekély összegű (*de minimis*) támogatást szándékozik nyújtani egy vállalkozásnak, írásban tájékoztatnia kell a vállalkozást a támogatás előrelátható összegéről (bruttó támogatástartalomban kifejezve) és annak csekély összegű (*de minimis*) jellegéről, kifejezetten utalva e rendeletre és hivatkozva annak címére és az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésére. Amennyiben a csekély összegű (*de minimis*) támogatást egy (támogatási) program keretében különböző vállalkozásoknak nyújtják, és e vállalkozásoknak a rendszer keretében különböző egyedi támogatásokat nyújtanak, az érintett tagállam e kötelezettség teljesítése érdekében választhatja azt, hogy a vállalkozásokkal közli a program keretében nyújtandó maximális támogatási összegnek megfelelő meghatározott összeget. Ilyen esetben a meghatározott összeg annak megállapítására szolgál, hogy betartották-e a 2. cikk (2) bekezdésében megszabott felső határt. A támogatás odaítélését megelőzően az érintett vállalkozás írásos vagy elektronikus formában készített nyilatkozatot juttat el a tagállamhoz a megelőző két pénzügyi évben és a folyamatban lévő pénzügyi évben kapott valamennyi csekély összegű (*de minimis*) támogatásról.

A tagállam az új csekély összegű (*de minimis*) támogatást csak azt követően nyújthatja, ha ellenőrizte, hogy az nem fogja az érintett pénzügyi év és az azt megelőző két pénzügyi év során a vállalkozás által abban a tagállamban kapott csekély összegű (*de minimis*) támogatások teljes összegét a 2. cikk (2) bekezdésében foglalt felső határ feletti szintre emelni.

2. Amennyiben egy tagállam a csekély összegű (*de minimis*) támogatások egy olyan központi nyilvántartását vezeti, amely a tagország bármely hatósága által odaítélt valamennyi csekély összegű (*de minimis*) támogatással kapcsolatos információt tartalmazza, az (1) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó attól a pillanattól fogva, hogy a nyilvántartás három évet átfogó időszakot ölel fel.

Ha egy tagállam olyan kezességvállalási program keretében nyújt támogatást, amely meghatalmazás alapján az Európai Beruházási Alapon keresztül az EU költségvetésből finanszírozott garanciát biztosít, az (1) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó.

Ilyen esetekben a következő ellenőrző rendszer alkalmazandó:

- a) az Európai Beruházási Alap – azon információk alapján, amelyeket a pénzügyi közvetítők kötelesek az EBA számára biztosítani – évente elkészíti a támogatások kedvezményezettjeinek, illetve az egyes kedvezményezettek által kapott bruttó támogatástartalom listáját. Az Európai Beruházási Alap ezen információkat eljuttatja az érintett tagállamokhoz és a Bizottsághoz; és

- b) az érintett tagállamok ezen információkat eljuttatják a végső kedvezményezettekhez három hónapon belül azt követően, hogy ezen információkat Európai Beruházási Alaptól megkapták; valamint
- c) Az érintett tagállamoknak nyilatkozatot kell kapniuk az egyes kedvezményezettektől arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett által kapott csekély összegű (*de minimis*) támogatás teljes összege nem lépte túl a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott felső határt. Abban az esetben, ha egy vagy több kedvezményezett tekintetében túllépték a felső határt, az érintett tagállamnak biztosítania kell, hogy a felső határt túllépő támogatást a Bizottságnak bejelentés vagy a kedvezményezettől behajtsák.

3. A tagállamok rögzítik és nyilvántartják az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos valamennyi információt. E nyilvántartások tartalmazzanak minden olyan információt, amely annak bizonyításához szükséges, hogy e rendelet feltételei teljesültek. Az egyedi csekély összegű (*de minimis*) támogatásokat érintő nyilvántartásokat azok odaítélése időpontjától számított 10 évig kell megőrizni. A csekély összegű (*de minimis*) támogatási programot érintő nyilvántartásokat a program keretében nyújtott legutolsó egyedi támogatás odaítélésének időpontjától számított 10 évig kell megőrizni. Írásbeli kérelemre az érintett tagállam 20 munkanapon, vagy a kérelemben rögzített hosszabb határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátja mindazt az információt, amit a Bizottság szükségesnek tart annak értékeléséhez, hogy e rendelet feltételei teljesülnek-e, különösen a bármely vállalkozás által kapott *de minimis* támogatás teljes összege vonatkozásában.

4. cikk

Módosítás

Az 1860/2004/EK rendelet 2. cikke a következőképpen módosul:

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 15-én.

- a) az 1. pontban szereplő „feldolgozás és marketing” szavakat el kell hagyni;
- b) a 3. pontot el kell hagyni.

5. cikk

Átmeneti intézkedések

1. Ezt a rendeletet alkalmazni kell a hatálybalépése előtt odaítélt azon támogatásokra, amelyeket a szállítási ágazatban tevékenykedő vállalkozásoknak és a mezőgazdasági termékek feldolgozásában és forgalmazásában tevékeny vállalkozásoknak nyújtottak, amennyiben az teljesíti az 1. és 2. cikkben megállapított feltételeket. A Bizottság az e feltételeknek eleget nem tevő támogatásokat a vonatkozó keretszabályok, iránymutatások, közlemények és értesítések alapján értékeli.

2. Amennyiben bármely 2001. február 2-a és 2007. június 30-a között nyújtott csekély összegű (*de minimis*) egyedi támogatás megfelel a 69/2001/EK rendeletben megállapított feltételeknek, azokat úgy kell tekinteni, hogy nem teljesítik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése valamennyi szempontját, és ezért nem tartoznak a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség alá.

3. E rendelet időbeli hatályának lejártá után az e rendelet feltételeit teljesítő valamennyi csekély összegű (*de minimis*) támogatás további hathónapos időszakra érvényesen végrehajtható.

6. cikk

Hatálybalépés és időbeli hatály

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. január 1-től 2013. december 31-ig kell alkalmazni.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja